ANUL IV. — Nr. 974 | O SINGURA EDIȚIE | LUNI 14 OCTOMBRIE 1891

Adevĕrul

Să te ferești, Române! de cuiŭ strein în casă.
V. Alexandri.

ADMINISTRAȚIA 111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111 | DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ | REDACȚIA 111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

Duminică 13 Octombre 1891.

SEPTAMANA

Cu cât se rĕcește vremea, cu atât se micșorează șansele de rezboiŭ.

Marile grămădirĭ de trupe din diferite State s'aŭ împrăștiat și vizitele oficiale se încrucișează.

O flotă germană se va duce la Portsmuth, pentru ca să fie primită de guvernul englez cu aceeași pompă ca și flota franceză.

Copilul încoronat de la Berlin se resfață în bunele grațiĭ ale bunicheĭ de la Vindsor și cere să i se dea și floteĭ luĭ aceeașĭ cinste, care s'a dat floteĭ franceze.

In același timp, o flotă franceză se pregătește pentru a merge să salute pe Umberto cel sumbru, Regele Italieĭ la Palermo.

Suveranul acesta a ajuns de câtva timp un fel de țintă pentru focurile oarbe ale manevrelor politice.

După Carol I, a venit de Giers; după acesta, vine flota franceză și, de sigur, din invidie, Wilhelm II va trimete și el un escadron de ulanĭ, iar Frantz-Iosef va dărui poate Regeluĭ Italieĭ o statue a luĭ Radetzki pentru a face prietenia maĭ strînsă.

In urma atâtor onorurĭ, Regele Italieĭ va putea să se felicite că a intrat în tripla alianță, căcĭ acesteĭ împrejurărĭ datorește el vizitele ce i se fac.

In schimb, poporul italian nu se folosește cu nimic din onorurile aduse Regeluĭ sĕŭ; dar sărăcește și maĭ rĕŭ din pricina politiceĭ exterioare a luĭ Umberto.

*

Politica face pe lupĭ păzitoriĭ turmeĭ și pe tiranĭ blânzĭ ca mieiĭ. *Marseilleza*, cântecul revoluționar al Franțeĭ libere, după ce a fost cântat la curtea celuĭ maĭ mare dușman al libertățeĭ și al revoluțiuneĭ, la Petersburg, a ajuns acum să fie cântat și în palatul sultanuluĭ, despotul cel maĭ nețărmurit.

Aceasta s'a întâmplat cu prilejul primireĭ la Yldiz-Kiosk a nouluĭ ambasador francez, D. Cambon.

Sultanul a declarat formal acestuia că numaĭ pentru a dovedi simpatiile sale pentru Franța, a pus să se cânte *Marseilleza*.

Adevĕrul este că, Sultanul, de când a intrat în *apele* politiceĭ *rusești* — și aceasta a făcut-o permițênd floteĭ rusești să treacă prin *apele turcești* — s'a schimbat cu totul și revarsă asupra alianțeĭ franco-ruse toate favorurile sale.

Așa, se anunță că, cu prilejul ședereĭ Țaruluĭ la Livadia, Sultanul va trimite o delegațiune, care să'l salute. Delegațiunea va fi condusă de marele vizir și însoțită de D. Nelidow, ambasadorul Rusieĭ la Constantinopol.

*

Congresul democrațieĭ-sociale de la Erfurt s'a închis.

Clasa stĕpânitoare din Germania se aștepta ca, din acest congres, social-democrațiĭ să iasă micșorațĭ și slăbițĭ, din pricina uneĭ disidențe ivite de cât-va timp în partid.

Dar toată buna eĭ voință a fost zadarnică și decepția-ĭ va fi cu atât maĭ mare acum.

Inainte de a se închide congresul, s'a limpezit și chestia opozițiuneĭ, compusă din câțĭ-va deputațĭ tinerĭ din Berlin, opozițiune întemeiată numaĭ pe nemulțumirea acestor câțĭ-va în contra conducĕtorilor partiduluĭ social-democrat.

După ce s'a dat cuvîntul luĭ Auerbach, delegatul opozițieĭ, președintele congresuluĭ, D. Singer, a propus alegerea uneĭ comisiunĭ, care să judece pe disidențĭ, a căror agitație e dăunătoare partiduluĭ. Fiind-că marea majoritate era pentru primirea propunereĭ, ceĭ *cincĭ* opozanțĭ (congresul era compus din peste 250 de delegațĭ) s'aŭ retras protestând și declarând că'șĭ daŭ demisia din partid. Această hotărîre, care a scutit congresul de zgomot și scandal, nu va împedica judecarea în lipsă și esciuderea celor *cincĭ* disidențĭ.

In urmă s'a dat cuvîntul luĭ Vollmar, deputat din Münich, al căruĭ discurs naționalist din anul trecut făcuse mare sensație. Vollmar e unul dintre ceĭ maĭ însemnațĭ deputațĭ aĭ partiduluĭ și în Germania de sud situația luĭ e preponderentă.

Dușmaniĭ democrațieĭ-sociale exploataseră discursul sĕŭ de atuncĭ în folosul lor, spunênd că Vollmar vrea să iasă din partid și că acesta va aduce o mare slăbire democrațieĭ sociale.

Azĭ intrigile lor aŭ rĕmas fără rost. Vollmar a ținut în ultima ședință a congresuluĭ un discurs în care a declarat că fusese rĕŭ înțeles; că el n'a voit să se abată de la linia de purtare indicată de programul și de șefiĭ partiduluĭ și că retrage tot ce s'ar fi putut interpreta ca în desacord cu programul social-democrațieĭ.

In urma acestuĭ discurs și a respunsuluĭ luĭ Bebel, s'a votat o moțiune, prin care se arată că partidul social-democrat e un partid internațional și Vollmar a rĕmas în partid.

S'a decis ca viitorul congres să se ție la Berlin și s'a votat programul partiduluĭ din noŭ alcătuit.

Președintele congresuluĭ, Singer, a ținut discursul de închidere și apoĭ toată adunarea, în picioare, a cântat *Marseilleza*.

*

In țară, avem frămîntărĭ peste frămîntărĭ.

In guvern, e ceartă și luptă pentru preponderență. D. Vernescu nu se crede încă destul de tare și vrea să 'șĭ întroducă partizanĭ de genul Pake; D. Catargiu, singur cuc, neavênd drept sprijinitor de cât pe D. Olănescu, e nemulțumit și nu știe cum să se descurce. Iĭ pare rĕŭ că s'a băgat la stăpân; dar nu maĭ are încotro.

De alt-fel, ministrul de interne e în ceartă cu primarul Capitaleĭ și cu eforul Blaramberg; ministrul de finanțe e în ceartă cu directorul căilor ferate și cu ministrul de lucrărĭ publice; ministrul-președinte și-a aprins pae în cap cu revocarea D-luĭ Enăchiță Văcărescu și Carol I nu maĭ vine și nicĭ la Berlin n'a fost încă.

In tabăra liberală, lucrurile staŭ și maĭ rĕŭ.

Partizaniĭ devotațĭ aĭ D-luĭ Dumitru Brătianu, indignațĭ de obrăznicia și de nedisciplina oamenilor luĭ Mitiță Sturza, așteaptă numaĭ întoarcerea șefuluĭ pentru a o rupe cu colectiviștiĭ incorigibilĭ.

Sturziștiĭ, carĭ sunt și eĭ fără șef acum, vĕd că aŭ scrîntit'o și caută să dea înapoĭ, dar e prea târziŭ.

In sfîrșit miniștriĭ nu maĭ pot de necaz, pentru că zizania lor nu le permite să tragă foloase din cearta adversarilor, atrăgênd pe uniĭ, ademenind pe alțiĭ și semănând discordia.

Situația vechilor partide e foarte precară și, dacă democrațiĭ vor ști să profite de această împrejurare, unindușĭ forțele și deșteptând necontenit poporul, vor câștiga întreg terenul.

Unire și luptă decĭ!

NEAGU

INAMOVIBILITATEA ÎNVĔȚĂTORILOR ȘI PARTIDELE NOASTRE POLITICE

Avem partide politice carĭ nu vor să dea învĕțătorilor săteștĭ inamovibilitatea.

— „Ce se va face cu Statul, cu societatea actuală, zic dînsele, când 3000 de învĕțătorĭ declarațĭ inamovibilĭ — vor deveni agențĭ aĭ socialismuluĭ, aĭ anarhismuluĭ?

Decĭ, ca o mĕsură de preventiune, de siguranță contra uneĭ asemenea eventualitățĭ, trebue să lăsăm pe învĕțătoriĭ amovibilĭ sub controlul slujbașilor administrativĭ începênd cu primarul satuluĭ, și, cu soarta lor în mână, ministruluĭ insrucțiuneĭ!

Iată și **boala**, iată și **leacul**.

Să vedem dacă aŭ dreptate aceste partide atât în învinuirea ce aduc, cum și în leacul ce îl daŭ.

Noĭ întrebăm, — cu ce pot dovedi aceste partide că învĕțătoriĭ odată devenițĭ inamovibilĭ, se vor declara agențĭ aĭ socialismuluĭ, începênd propaganda lor neobosită contra stăreĭ actuale de lucrurĭ?

Afirmațiunea acestor partide are aerul d'a susține indirect că toțĭ învĕțătoriĭ actualĭ sunt socialiștĭ; — că actualmente eĭ tac molcom, numaĭ de teama controluluĭ și a nesiguraĭ lor posițiunĭ, d'a nu isbucni; dar că îndată vĕzêndu-se asigurațĭ în viitorul lor — se vor da pe față de ceea ce sunt!!

Aceste partide nu aduc nicĭ o dovadă crezută, pentru a învedera această simplă temere a lor; noĭ însă vom demonstra, orĭ cum și par absurdum, ridicolul acesteĭ temerĭ.

Invĕțătoriĭ saŭ sunt socialiștĭ, și din 3000, e imposibil ca o jumĕtate, un sfert, 100 de inșĭ, să nu aibă la convingerea lor curagiul d'a face chiar azĭ propagandă, — dar astăzĭ nu vedem, nu auzim nimic, saŭ nu sunt socialiștĭ învĕțătoriĭ, și ast-fel se esplică — neivirea lor pe nicăerĭ. — Nicăerĭ ca în Germania socialismul nu e maĭ puternic și maĭ organisat; — oare învĕțătoriĭ de acolo și-aŭ făcut nume de socialiștĭ?

Cuĭ s'a adresat împĕratul Germanieĭ dacă nu lor spre a combate socialismul? Dar la noĭ?

Ce grozavă literatură socialistă avem? Ce partid organisat, influent?

Cât de dedațĭ sunt învĕțătoriĭ lecturilor sociale și de tot felul? Se poate însă ca aceste partide—și așa e *adevĕrul*, — să numească socialism, — amestecarea învĕțătorilor, pe icĭ pe colo în electorale; protestarea lor prin ziare de mizeria școaleĭ rurale și a comuneĭ rurale; reclamele lor contra tichălosilor de prin sate d'ale slujbașilor! E! In acest caz să ne înțelegem! — Ast-fel de socialism e fatal, e cronic, contagios și îl fac toțĭ oameniĭ cu inimă și cu demnitate!

Dar s'admitem toemaĭ lucrul susținut d'acele partide că învĕțătoriĭ vor deveni agențiĭ socialismuluĭ prin inamovibilitate.

Insă anchetele, darea în judecată nu sunt oare corectivele acesteĭ inamovibilitățĭ?

Invederat că da!

De **justiție** nu fugițĭ. Așa dar leacul cel maĭ sigur contra aceleĭ pornirĭ a învĕțătorilor nu stă înscris în fruntea legeĭ în care e înscrisă și inamovibilitatea?

Fără îndoială.

Pe când însă astăzĭ învĕțătoriĭ ruralĭ lăsațĭ în bună voe și la placul tuturor slujbașilor, puternicilor zileĭ și aĭ localitățeĭ, politicianilor și interesaților în causă — vecĭnic lovițĭ, amenințațĭ — ca efect al *reacțieĭ*—vecĭnic sunt și eĭ revoltațĭ, vecĭnic conspiră, căcĭ fatalmente sunt împinșĭ a face causă comună cu desmoșteniții societățeĭ în mijlocul cărora trăesc!

Aceasta e o veritate prea banală. Suprimațĭ dar causa pentru ca să dispară efectul. Toată acțiunea are reacțiunea sa. Inamovibilitatea aduce liniștea, siguranța, și prestigiul acestuĭ corp; ea îĭ schimbă absolut posițiunea actuală; ea face să dispară motivele nemulțumireĭ și revolteĭ, ea dar face pe individ a iubi starea ce i s'a creat, a o conserva și a lucra pentru conservarea tuturor așezămintelor ce o susțin.

Toate corpurile declarate inamovibile sunt prin excelență cele maĭ conservatoare, și maĭ moderate; căcĭ e în firea lucruluĭ, ca omul asigurat în soarta sa să intre în repaus.

Țepeluș

Manifestul D-luĭ A. Vidrașcu

Acum câte-va zile un liberal convins, D. Alexandru Vidrașcu, a publicat un fel de manifest în care constată starea de disolvare și de amorțire în care se află partidul liberal-național, de la moartea luĭ Ion C. Brătianu încoace și sfătuește pe liberalĭ de a părăsi programele vechĭ și de a se întruni împrejurul unuĭ drapel care nu recunoaște de cât o singură suveranitate, aceea a națiuneĭ.

Am vorbit ierĭ de acest manifest care conține ideĭ serioase și sănătoase.

Reproducem acĭ o parte dintr'însul care face un tabloŭ fidel al stăreĭ de decadență în care a ajuns partidul liberal, din cauza lipseĭ de neatîrnare cu care a fost condus de aceĭ carĭ aŭ uzurpat șefia, ca Mitiță Sturza și tovarășiĭ.

Iată cum se exprimă D. Vidrașcu:

Cât timp partidul național-liberal a stat la putere, Ion C. Brătianu a concentrat totul: singur cugetând, singur studiând toate reformele necesare, singur în fine rezolvând toate cestiunile, iar partizaniĭ sĕĭ, plinĭ de încredere în el, s'aŭ obicĭnuit a nu se maĭ gândi la nimic, a nu maĭ lucra. și a lăsa totul pe nădejdea șefilor.

Ca drept rezultat al acesteĭ urmărĭ, vedem după moartea regretatuluĭ Ion C. Brătianu, partidul național-liberal până ierĭ cel maĭ numeros în țară, astăzĭ anihilat, împrăștiat, dispărut par'că n'a maĭ fost. iar fruntașiĭ acestuĭ partid. care se maĭ luptă pentru a grupa rĕmășițele împrăștiate și a veni în capul lor la putere, nefiind obicĭnuițĭ a se rezema pe eĭ însușĭ și a lua o deciziune statornică, șovăesc în toate părțile și în loc de a se adresa țĕreĭ c'un program bine definit. arătându-se decișĭ a lucra cu energie pentru binele obștesc, se mulțumesc a înoda și desnoda o mie și una de intrigĭ, alergând în toate părțile. cerșind puterea de la toată lumea și uitând că, dacă nicĭ unuĭ partid nu'ĭ este permis a primi puterea ca o pomană, partiduluĭ liberal îĭ este cu totul interzis. Aŭ uitat în fine că este de datoria liberalilor care bazează aspirațiunile lor pe suveranitatea națiuneĭ, să nu o nesocotească, cerênd de la alțiĭ ce ea singură este în drept a da.

D. Vidrașcu îndeamnă apoĭ pe liberalĭ, ca să declare mort partidul național liberal, să aclame marele partid liberal, deschis tuturor și să elaboreze un program, cu care să se poată prezenta în fața țĕreĭ.

Dacă liberaliĭ ar fi deșteptĭ și doritorĭ de binele comun, ar trebui cu toțiĭ să urmeze sfatul D-luĭ Vidrașcu.

IAR SAMSARIĬ DE PROCESE

Trebue să se fi plictisit cititoriĭ noștri cu acest subiect. Cu toate acestea îĭ rugăm să ne maĭ ierte aceste rîndurĭ care credem să fie cele din urmă. Ne vom reîntoarce la *cestiunile* noastre juridice *populare*.

Cine n'a trecut prin strada Stavropoleos și cine n'a putut să vază și să citească, agățată de un balcon, o firmă mare, cu litere marĭ, poleite, pe care stă scris: *Șapira birou de Notariat?!* Cine nu s'a întrebat, cu mirare: ce însemnează aceasta? ce fel de comerț saŭ ce fel de profesiune e aceasta? cine este D-nul care o exercitează — în afară de faptul că e un jidan, lucru care se vede după nume? ce garanțiĭ prezintă dênsul pentru aceĭ ce ar veni să-ĭ încredințeze manipulațiunea patrimonielor lor? Cine n'a mers și maĭ departe și cine nu s'a întrebat chiar dacă prin natura eĭ o asemenea profesiune se poate saŭ nu exercita de ovreĭ, profesiune care nu e nicĭ maĭ mult nicĭ maĭ puțin de cât exercitarea profesiuneĭ de *avocat pe scaun*, ca să zicem ast-fel? Sunt la noĭ în țară avocațĭ, jurisconsulțĭ — și ne permitem a cita numele D-luĭ Teodosiadi, fost magistrat, care cine știe din ce împrejurărĭ își exercitează profesiunea fără pledoarie. Să nu fie nicĭ o deosebire între Șapira și D. Teodosiade? Pentru ovreĭ — care n'aŭ drepturile publice — nu constitue aceste profesiunĭ niște modurĭ d'a eluda legile țĕreĭ?

Iată o mulțime de cestiunĭ ce se aștern bunuluĭ simț al orĭ și cuĭ. Și maĭ vine o altă ordină de cestiunĭ pe care de asemenea și le pune orĭ și cine: cuĭ îĭ este dat să controleze aceste traficurĭ; consiliuluĭ de disciplină al barouluĭ avocaților, avocaților personal care suportă o asemenea concurență, ministruluĭ de justiție, parchetuluĭ... cuĭ?

Orĭ cuĭ ar fi, toțĭ dorm somn adânc și ovreiul își face treburile — foarte lucrative — pe spinarea noastră.

Se zice că Păcală spărgea odată un lacăt de la o ușă pentru ca să intre în casă și să fure.

— Ce facĭ acolo, măĭ?... îl întrebă un trecĕtor.

— Cânt!

— Ce fel cânțĭ că nu s'aude nimic?

— Are să se auză mâine...

Suntem întocmaĭ într'această situațiune. Se vede că celor ce ar putea să intervie și să ia vre-o mĕsură față de toate aceste multiple și fără seamăn escrocherii, le place foarte mult muzica ovreiască....

Uniĭ pretind — și după noĭ, cu drept cuvînt — că ceĭ maĭ primejdioșĭ și maĭ obraznicĭ samsarĭ ar fi *secretariĭ de avocațĭ!* Sunt secretarĭ propriŭ zișĭ și secretarĭ *improvizațĭ*. Ovreiĭ știŭ să se vîre pe sub pielea omuluĭ începênd cu milog-ala. Se ofer a face serviciĭ—gratis pe la început — până ce reușesc a căpăta încrederea cutăruĭ avocat (de ordinar fără procese) și a se oferi ca secretar... De acĭ ovreiul obține o *cartă de secretar* al cutăruĭ avocat — cartă pe care și-o plătește el. Aceștia sunt *secretariĭ improvizațĭ*. Se poate bine înțelege ce poate face samsarul cu o asemenea *cartă*: maĭ întâiŭ începe prin a deveni obraznic față de public și față de funcționariĭ instanțelor judecătoreșĭ cu care aŭ de-aface; în al doilea rînd, găsesc pentru acțiunile lor, în această *cartă* un punct de sprijin și de curaj. In baza acesteĭ *cărțĭ* el înfruntă controlul ce s'ar face în contra samsarilor și sub pretext că se informează de afacerile — pe care nu le are — ale avocatuluĭ căruia aparține, își face treburile luĭ, cu oameniĭ pe care îĭ găsește el, cărora el le ia parale și îĭ pungășește. Aceasta se petrece cu toțĭ samsariĭ-secretarĭ din amândouĕ aceste clase. Sunt avocațĭ marĭ, fără distincție de culoare politică, unde samsarul-secretar îțĭ deschide ușa, îțĭ ia haina, pălăria și bastonul și îțĭ face jelbile; el poartă *carnetul* avocatuluĭ, patronuluĭ sĕŭ pe care îl înseamnă procesele; el asistă la amânărĭ și ia cunoștință de termene și — cea ce este și maĭ rușinos, să ne ierte D-niĭ magistrațĭ — eĭ aŭ și stimă din partea autoritaților, fiind-că sunt cunoscuțĭ a fi samsarul cutăruĭ saŭ cutăruĭ mare avocat. Sunt rarĭ, foarte rarĭ magistrațiĭ care când vĕd la bară saŭ în Camera de consiliŭ asemenea lepre,

să'ĭ dea afară pe simplul şi foarte raţionalul motiv că jidaniĭ n'aŭ dreptul să facă pe avocatul.

Am propus într'un precedent articol ca să nu se maĭ primească secretar de avocat ovreiŭ. Sunt puţinĭ avocaţĭ care aŭ secretarĭ. Sunt mulţĭ tinerĭ inteligenţĭ şi cu carte care se consacră dreptuluĭ şi care ar primi voios să servească de secretarĭ pentru o leafă oare-care pe lună. Aceasta le-ar profita mult maĭ mult de cât le poate profita vre-un post oare-care cu o leafă de nimic saŭ vre-o meditaţiune la care se arunc de obiceiŭ pentru a'şĭ acoperi mizeria şi sărăcia.

Sarcinile publice remunerate! Să maĭ zicem şi asupra lor ultimul cuvînt.

— Nu se poate lua în această privinţă nicĭ o mĕsură, zic uniĭ; nu se poate impune magistratuluĭ persoana pe care să o numească în cutare saŭ cutare însărcinare, spre exemplu sindic, curator... etc. Sunt afacerĭ de confienţă pentru magistrat aceste numirĭ.

Să nu ne jucăm cu cuvintele. Ce însemnează *afacere de confienţă?* Avocatul n'are trebuinţă de confienţa magistratuluĭ pentru ca să ştie să'şĭ facă datoria şi să fie om cinstit. Cuvîntul de aţt-fel e şi foarte elastic şi tradiţiunile contimporane, ca să zicem ast-fel, aŭ dovedit că numirea în asemenea sarcinĭ a fost pururea cestiune de favoritism şi de nepotism, iar nu de confienţă. Nu este vorba de asemenea de a impune magistratuluĭ pe avocatul care să ocupe cutare sarcină publică. E vorba d'a lua o mĕsură, mână în mână cu magistraţiĭ. care şi dênşiĭ aŭ fost şi vor fi avocaţĭ şi cărora le poate profita la timp. In sînul corpuluĭ avocaţilor această afacere se poate reglementa prin 2 articole şi adică:

Art. 1. Nicĭ unuĭ avocat nu'ĭ este permis a primi vre-o sarcină publică remunerată, sub sancţiunea pedepselor disciplinare.

Art. 2. Aceste sarcinĭ se vor repartiza de către consiliul de disciplină, la rînd şi după ordina înscriereĭ în tablou, fie-căruĭ avocat.

In zadar se vor maĭ găsi în urmă magistraţĭ recalcitranţĭ când avocaţiĭ *in corpore* se vor învoi să respecte mĕsurile acestor 2 articole: eĭ vor fi nevoiţĭ să se plece şi să se adreseze consiliuluĭ de disciplină. Păcatul cel maĭ mare al nostru nu este că nu se pot lua mĕsurĭ, dar că n'are cine să le ia. Vegetăm cu toţiĭ fără ca să luăm nicĭ o mĕsură. Ovreiĭ samsarĭ citesc articolele noastre şi ale celor-l'alte ziare şi rîd de noĭ, singurĭ fiind că n'avem să facem nimic, că n'are cine să facă ceva. Un rege al FrancieĬ din veacul trecut fiind prevestit că va fi rĕsturnat de pe tron în aceiaş seară chiar fiind poporul hotărât să vie la palat, scoase mâna pe fereastră şi vĕzênd că burează de ploaie respunse:

— Nu crez să se facă ceva astă-zĭ fiind-că plouă...

De acelaş caracter suntem şi noĭ. Suntem de un caracter încă şi maĭ uşor fiind că noĭ nu ne putem scuza nicĭ măcar cu acea bură de ploaie.

Sunt cele din urmă rêndurĭ ce le maĭ scrim în privinţa acestor samsarĭ. Vom încerca să aprindem focul acţiuneĭ, acum că lumea juridică are maĭ complecte ideĭ asupra samsarilor.

Iată, terminând, o istorioară politică.

In ziua de 2 Octombre judecătoria Ocoluluĭ al V-lea din Capitală a judecat un proces foarte caraghios. D. Gr. Luis tipograful cunoscut, apărat de D. I. C. Brătescu, consilier comunal (ca avocat) chemase în judecată pe D. Teodor Focşeneanu, deputat, ca să 'ĭ plătească imprimatele, afişurile, propagandele, buletinele etc., cu care se alesese deputat. Un număr de tinerĭ, liberalĭ, avocaţĭ, se găseaŭ faţă la acest proces care, prin felul pledoriilor şi prin întreruperile maliţioase venite din toate părţile, ajunsese o mascaradă. Partea cea maĭ caraghioasă însă era acea în care D. Focşeneanu se lua în serios a fi alesul naţiuneĭ:

— Cine m'a ales pe mine? se întreba D-sa în cursul pledoarieĭ.

— Bătăuşiĭ, rĕspunse o voce din sală.

D. Brătescu de asemenea a fost foarte mult luat în rîs:

— Alegerile se fac cu multă osteneală... zicea D-sa.

— Şi cu mult vin, rĕspunde o voce din public.

— D. Luis a tipărit 70,000 buletine cu numele D luĭ Focşăneanu.

— Eroare, strigă D. Focşăneanu... nu sunt de cât 8000 de alegĕtorĭ... ce-am făcut eŭ cu 70,000 de buletine...

— Le-aĭ dat poliţieĭ să le înpartă alegĕtorilor.

Prima parte a procesuluĭ s'a terminat printr'un jurămînt pe care 'l a prestat D. Focşeneanu cum că n'a comandat nicĭ un afiş. nicĭ un buletin, etc. Atuncĭ afacerea s'a schimbat într'un quasi-contract: că de şi n'a comandat însă serviciile fiind făcute şi profitând D-luĭ Focşeneanu, aceasta îl obligă la plata lor.

Aci D. Focşeneanu a vrut să apară ca un martir al patrieĭ şi al intereselor publice:

— Ce profit ia din mandatul de deputat?

O voce:

— Doĭ galbenĭ pe zi...

— Sunt mandate—cum e al D-luĭ Brătescu — nesalariate, continuă D. Focşăneanu...

— Nu v'amestecaţĭ în mandatul meŭ, c'apoĭ daŭ pe faţă la câte uşĭ aţĭ bătut pentru ca să cerşiţĭ mandatul D-voastră de deputat..

Frumoase lucrurĭ! Ce maĭ zice *alesul naţiuneĭ*, D. Focşeneanu?

Tot în această sĕptămână s'a petrecut la o secţie a tribunaluluĭ un incident neînsemnat dar caraghios. O persoană care se potrivea la nume şi la pronume cu bărbatul uneĭ femeĭ ce cerea divorţul, auzindu-se strigat pe nume intră în sala de şedinţă—şedinţa era secretă — şi se găsi faţă în faţă cu o brunetă foarte frumuşică:

— De ce vreĭ să 'ţĭ laşĭ nevasta, D-le, îl întrebă repede preşedintele.

— Care nevastă, D-le preşedinte?

— Pe D-eĭ...

— Pe D-eĭ? Dar nicĭ n'o cunosc...

In fine, în rîsul general, se făcu lumină. Rîdea şi biată femee. Lucrul acesta ne-a adus aminte o anecdotă cu un vistavoĭ trimis de stăpână-sa cu un bilet— de dragoste, de sigur— către preşedintele unuĭ tribunal. care vistavoĭ avênd acelaş nume cu un martor care tocmaĭ era strigat, intră în sală şi în primele minute de confusiune fu pus să presteze jurământul pe sf. cruce că va spune adevĕrul şi nimic al de cât adevĕrul:

— Ce-aĭ de spus, îl întrebă preşedintele după prestarea jurămêntuluĭ?

— Că... m'a trimis cuconiţa cu biletul ăsta la D-voastră şi vĕ roagă să pofiţĭ diseară la prânz la noĭ.

Tabloŭ. **Gaius.**

Veseliile medicineĭ

Un ziar din Boston publică aprecierile acestea despre exerciţiul meserieĭ de medic.

Dacă doctorul îşĭ vizitează prieteniĭ şi clienţiĭ sănătoşĭ, se zice c'o face spre a fi invitat la masă; dacă nu'ĭ vizitează, atuncĭ e un sĕlbatec.

Dacă se duce la biserică, atuncĭ nu are alte ocupaţiŭnĭ; dacă nu se duce, e un ateŭ.

Dacă vorbeşte cu respect de religie, e un ipocrit; dacă nu vorbeşte e un materialist.

Dacă e bine îmbrăcat, trece drept un înfumurat; dacă se neglijează, e nesimţitor.

Dacă nevasta sa nu face vizite, e o îngînfată; dacă face, umblă după clienţĭ pentru bărbatul sĕŭ.

Dacă are trăsură, îşĭ dă ifos; dacă umblă cu birja, e calic orĭ sărăcăcios.

Dacă prescrie puţine medicamente, nu maĭ ştie altele; dacă prescrie multe, caută numaĭ să îndoape pe bolnavĭ.

Dacă'ĭ sunt caiĭ graşĭ, stăpînul nu are căutare; dacă'ĭ sunt slabĭ nu'ĭ hrăneşte cât trebue.

Dacă merge iute pe stradă, vrea s'arate că are multe vizite de făcut şi că e la preţ, dacă merge încet, nu'ĭ pasă de bolnavĭ.

Dacă suferindul se însănătoşează, meritul e al natureĭ şi al îngrijirilor familieĭ; dacă moare, doctorul nu i-a cunoscut boala şi n'a ştiut să'l trateze.

Dacă vorbeşte mult, displace fiind-că spune tot ce ştie saŭ i se zice: „vorbă lungă;" dacă nu vorbeşte, e ursuz, pesimist, inimă rea.

Dacă vorbeşte despre politică, se zice că maĭ bine ar face să se ocupe cu medicina; dacă nu se amestecă, toţĭ se miră că nu are curajul să'şĭ arate culoarea partideĭ.

Dacă nu vine imediat când e chemat atuncĭ la ce s'a maĭ făcut medic? dacă vine, atuncĭ umblă după clientelă ca să devie popular saŭ e lacom de banĭ.

Dacă 'şĭ vizitează bolnaviĭ în toate serile, o face ca să i se plătească maĭ multe vizite; dacă nu 'ĭ vizitează atuncĭ nu'ĭ îngrijeşte şi nu'ĭ pasă de dînşiĭ.

Dacă ordonă acelaşĭ medicament, atuncĭ vrea să prelungească boala; dacă schimbă mereŭ prescripţiunile, atuncĭ e tovarăş cu spiţerul.

Dacă întrebuinţează vre-un leac băbesc, o face ca să placă celor inculţĭ saŭ nu se pricepe în medicină; dacă nu o face, vrea să s'arate grozav.

Dacă admite voios consulturile cu alţĭ medicĭ, atuncĭ nu ştie nimic; dacă le respinge subt cuvînt că el ştie ce face, atuncĭ se teme să'şĭ arate ignoranţa faţă cu un doctor superior.

Dacă 'şĭ permite să se bolnăvească, se preface ca să devie interesant; dacă e tot-d'auna sănătos, prea aleargă după avere.

Dacă trimite să i se plătească vizitele saŭ spune de maĭ 'nainte cât va costa cutare tratament, i se zice „doctorul tocmeală!"

Cine ar maĭ vrea dar să fie doctor?

O gravă cestiune economico-comercială.

Spre ştiinţa direcţiuneĭ căilor ferate!

Nu este mult, — abia 2—3 sĕptămânĭ, — de când am ridicat, cu toată energia cuvenită, vocea noastră, contra **lipseĭ de vagoane,** cu care onorabila direcţie generală a căilor ferate gratifică, — spre a nu recurge la odiosul termen de **şicană,** — nenorocita parte de sus a ţăriĭ, saŭ maĭ propriŭ zis a Moldoveĭ,— cea maĭ producĕtoare din toate ţinuturile Românieĭ

Cu toate acestea, *anomalia*, căreia nu'ĭ putem acorda nicĭ o circumstanţă uşurătoare, n'a încetat şi nicĭ pare hotărîtă a înceta. Ne mărginim dar, în această privinţă, a semnala încă-odată, celor ce se cuvine, această gravitate a lucruluĭ, şi a repeta, numaĭ în treacăt, că nu credem să maĭ esiste o a doua ţară, în care cumpărătoriĭ să fie nevoiţĭ a părăsi o piaţă bună, numaĭ şi numaĭ pentru cuvîntul incalificabil: *al lipseĭ mijloacelor de transport!...*

*

Cea ce ne face însă a ridica glasul, de astă-dată cu şi maĭ multă forţă, este o împrejurare, ce nu maĭ e de simplul domen economic, dar de însuşĭ domenul juridic.

Cestiunea e că pe căile noastre ferate se petrec fapte de acele carĭ în orĭ-care altă ţară ar provoca anchete din cele maĭ severe, dacă nu chiar anchete judecătoreştĭ.

Iată, pe cât se poate maĭ pe scurt şi maĭ precis, despre ce este vorba:

Preţurile productelor noastre agricole, în loc să se urce, cum speram cu toţiĭ dupe fericitul avênt de la început, scad din zi în zi maĭ simţitor, aşa că azĭ, pentru grâul de prima calitate, esportătoriĭ din Brăila abia ne ofer ceva maĭ mult de 1560 leĭ vagonul, gara Botoşanĭ, pe când morariĭ de aicĭ şi din Galiţia plătesc 1700 leĭ.

Dacă ţinutul nostru, adică judeţul Botoşanĭ şi Dorohoĭ, n'ar fi atât de productive, în cât să fie silite a recurge şi la alte transacţiunĭ comerciale de cât a cele cu morile locale şi galiţiene, n'am avea maĭ absolut nimic de zis, afară doar de *lipsa de vagoane*, care ne face un mare neajuns până şi în această mică daraveră. Faptul e însă c'aceste morĭ nu pot consuma de cât cel mult 2500—3000 de vagoane din producţiunea noastră,— şi încă ş'aceasta numaĭ din producţiunea grîuluĭ —pe când producţiunea judeţelor Botoşanĭ şi Dorohiŭ se evalueaza la 10—12 miĭ de vagoane; prin urmare, când morile 'şĭ-aŭ împlinit cantităţile trebuitoare, prisosul nu poate fi avizat de cât la marile case de esport din Brăila şi Galaţĭ, pentru carĭ noĭ vom avea încă o prisosinţă de cel puţin 7—9000 vagoane numaĭ de grîŭ, afară de cele-lalte producte, carĭ toate 'şi-aŭ debuşeul maĭ numaĭ prin aceste porturĭ. — Esportatoriĭ din aceste două marĭ porturĭ se ţin însă într'o mare şi, pentru ceĭ profanĭ, neesplicabilă rezervă, faţă cu productele noastre agricole,—ş'aceasta, din nefericire, nu tocmaĭ fără cuvênt!

In adevĕr, ieĭ aŭ făcut trista esperienţă, că nu soseşte la Galaţĭ şi Brăila maĭ nicĭ un vagon de cereale din părţile noastre, din care să nu lipsească 3—400 chilograme,—ceea ce represintă 3—4%, —lucru foarte detestabil, care în mod firesc trebue să-ĭ desguste de-a maĭ face operaţiunĭ pe piaţa noastră!

*

Eĭ bine, am căutat să scotocim pricina acesteĭ anomaliĭ, şi iată ce putem spune pentru moment:

1) Că cumpărătoriĭ aŭ obiceiul comercial de-a primi şi plăti greutatea mărfeĭ dupe recepisele liberate de oficiile respective ale gărilor. Maĭ nicĭ odată însă vagoanele încărcate nu conţin greutatea esactă prevĕzută în recepise, din cauza că oborgiĭ, însărcinaţĭ cu cântăritul, îndeplinesc această însărcinare singurĭ, fără asistenţa vre unuĭ organ oficial al căilor ferate, personalul fiind foarte redus, — aşa că, aceştĭ intermediarĭ încarcă tot-d'auna cu intenţiĭ premeditate de a înşela pe cumpărătorĭ. Unul din esportătoriĭ noştri a făcut, într'una din zile, încercarea de-a se convinge de esacta încărcare a mărfeĭ sale depusă la gară, şi a constatat cu mirare, că tot în aceiaşĭ zi, de şi marfa nu era încă încărcată, iĭ lipseaŭ 4—500 klg. la vagon.

2) E un obiceiŭ introdus la gărĭ, încă din timpul rĕzboiuluĭ ruso-romano-turc, ca predătoriĭ să facă o declaraţie, impusă de magazinerĭ, că „saciĭ sunt vechĭ, saŭ rupţĭ" şi că marfa depusă remâne până la încărcare pe rizicul predătoruluĭ. Eĭ bine, această dispoziţie de acum 14 anĭ se mănţine şi azĭ, fiind impusă clausa chiar şi când saciĭ sunt noĭ de tot, — şi aceasta numaĭ şi numaĭ din pricina foarte comodă şi foarte prielnică pentru direcţia căilor ferate, de a nu putea nimenĭ reclama contra eĭ, izbindu-se de aceste clause formulare, impuse arbitrar, dar inadmisibile dupe nicĭ un drept positiv şi omenesc.

*

Am indicat numaĭ aceste două calamităţĭ principale, din carĭ însă decurg o mulţime altele secundare.

Aşa, bunăoară, voind cine-va să reclame la onor. direcţie a căilor noastre ferate pentr'o lipsă oare-care, aceasta n'o poate face, de cât cântărind la cântarele direcţiuneĭ, la un loc — şi faţă c'un amploiat — anume destinat. Dar aceasta e un lucru imposibil, fiind-că esportătorul este dator să'şĭ descarce vagoanele sosite în timp de 6 ore, plătind la cas contrar, câte 6 leĭ de fie-care oră întârziere. Apoĭ, la casele de esport din Brăila şi Galaţĭ sosesc pe fie-care zi din diferitele gărĭ moldovene şi muntene, câte 150 — 200 vagoane, ceea ce face, forţamente, că marfa nu poate fi cântărită în mod oficial, neajungênd pentru aceasta nicĭ timpul, nicĭ personalul de serviciu, cu alte cuvinte, urmând a costa maĭ mult *supa* de cât *rasolul*.

Din toate cele relatate însă, tot n'ar putea proveni nişte lipsurĭ atât de enorme, ca 3 —400 chilograme la vagon. Atuncĭ, — de unde provin ele?...... Aceasta este o datorie urgentă, imperioasă şi de onoare, a direcţiuneĭ căilor ferate, s'o constate, căcĭ — înc'odată, — faptul indubitabil, constatat prin sute de casurĭ, şi pentru carĭ avem noĭ înşi-ne zecimĭ de probe convingătoare în mână — faptul, zicem, există şi există ca nicăierĭ şi ca la nimenĭ alţiĭ.

*

In streinătate, direcţiile căilor ferate garantează predătorilor restituirea lipseĭ uneĭ mărfiĭ de la $^1/_2$% în sus. Rar se întâmplă însă, să lipsească şi acest mic procent, fiind-că la primire se procedează cu cea maĭ mare scrupulositate, pe când la noĭ, ca la nimenĭ, e lipsă de orĭ ce scrupul şi negligenţă, şi aci, ca în toate!

Din aceasta însă resultă o grea şi păgubitoare lovitură pentru comerciŭ. Astăzĭ, toţĭ esportătoriĭ din Galaţĭ şi Brăila socotesc, în urma constatărilor făcute zilnic, câte 4—5% lipsă la fie-care vagon de cereale, ceea ce face 80—100 leĭ; prin urmare, eĭ daŭ comisionarilor lor ordine de cumpărare în consecinţă. Iată de unde urmează, că la noĭ preţurile curente ale cerealelor sunt maĭ micĭ cu 80—100 leĭ, de cât pe pieţele Galaţilor şi Brăileĭ, unde grîul de prima calitate din Moldova se plăteşte cu 15—15$^1/_2$ leĭ hectolitrul, ceea ce face, scăzînd cheltuelile de transport şi altele obicĭnuite, 1750 leĭ vagonul, pe când în piaţa noastră nu se oferă, de cât 1650, dupe cum am arătat maĭ sus.

*

Dar credem a ne fi dezvoltat şi demonstrat în deajuns teza, spre a fi pe deplin înţeleşĭ.

Oprindu-ne, decĭ, pentru moment aci, ne resumăm şi zicem:

Am suferit destul până astă-zĭ din cauza lipseĭ de vagoane şi a altor inconveniente, carĭ isbesc în mod atât de simţitor şi păgubitor esportul nostru. Suntem în drept, dar, a cere şi-a pretinde onor. direcţiunĭ a căilor noastre ferate, să ia mĕsurĭ maĭ energice contra abuzurilor ce zilnic se comit pe la gărĭ, în dauna producĕtorilor, ca şi-a esportatorilor, — dar maĭ ales a producĕtorilor; — aceasta, spre a nu ne pomeni într'o zi, că marile case de export, instalate pe pieţele noastre, încep a se retrage, lăsându-ne iarăşĭ pe mâna speculanţilor, carĭ vor face pe mijlocitorĭ între producĕtorĭ şi esportatorĭ, cu carĭ astă-zĭ suntem în directă relaţiune.

Insistăm şi cerem de la onor. direcţiune, să facă anchete serioase, prin inspectoriĭ sĕĭ, atât în porturile Galaţĭ şi Brăila, cât şi pe la gările din părţile de sus, spre a se convinge, că cele ce-ĭ denunţăm aci, nu sunt încă de cât o parte din adevĕrul pe care dorim a'l scoate la lumină.

Din parte-ne, suntem gata a'ĭ da toate informaţiunile trebuitoare şi a-ĭ procura chiar probe palpabile din piaţa noastră spre demonstrarea celor ce-am enunţat.

Puţină bună-voinţă dar, şi rĕul s'ar ameliora, atât spre binele obştesc, cât şi spre onoarea administraţieĭ căilor noastre ferate.

FOIŢA ZIARULUI „ADEVERUL"

ELY MONCLÈRE

(8)

Buchetul Ucigaş

PARTEA I-a

Măritişul Christineĭ

VI

Toţĭ adoraŭ pe contesa care era aşa de bună, aşa de compătimitoare pentru nenorociţĭ, şi moartea eĭ fu un doliŭ general.

Biata Madelena voia cu orice preţ să însoţească pe muma sa până la locuinţa'ĭ din urmă, însă nu avu putere.

In momentul supremuluĭ adio, când fu pus capacul cosciuguluĭ peste scumpa moartă, fata dete un ţipăt şi căzu ţeapănă.

O duseră acasă în prada uneĭ crize nervoase foarte gravă, şi Tereza trebui să stea lângă dînsa.

Mistress Howard fu perfectă.

Găsi lacrimĭ în timpul ceremonieĭ şi făcu chiar luxul să ţipe când corpul d-neĭ de Montalais fu închis în bolta familieĭ.

Dupĕ ce se'întoarseră la castel, contele şi fiul sĕŭ se retraseră fiecare în apartamentul sĕŭ privat ca să plângă în voe departe de orice ochĭ.

Şi durerea are amorul eĭ propriŭ, pentru bărbaţĭ maĭ cu seamă.

Tereza se silea să mângâe pe Madelena.

Cu toate acestea şi ea era mîhnită.

D-na de Montalais s'arătase tot dauna foarte afectuoasă, foarte bună pentru dînsa.

Terezi i se părea că sărutările contesei aveaŭ gustul sărutărilor mumeĭ sale... de care'şĭ aducea aminte ca prin vis

Contesa ţinuse locul mumeĭ Terezi, cu mult farmec, multă dulceaţă, cu multă dragoste!

Pierzênd pe contesa, Tereza pierdea încă o dată pe muma pe care o pierduse aşa de mult!

Tatăl sĕŭ, bătrînul Burgand, bătrînul soldat neobosit în rĕzboiŭ, tatăl sĕŭ care se fălea că nu plânge nicĭ o dată, stătuse în genunchĭ lângă contesa şi plânsese şi el.

Burgand adora pe stĕpîna sa.

Era sfînta luĭ, provindenţa luĭ!

— N'am suferit atât de mult de cât o singură dată în viaţa mea, Terezo. când a murit biata nevasta mea.... zise el.

Fata, speriată de mîhnirea luĭ, voia să stea lângă tatăl sĕŭ, însă el nu voise.

— Nu, lasă-mĕ. „Doamna" a murit, tu trebue să îngrijeştĭ de copiĭ seĭ. Nu trebue să uiţĭ nicĭ o dată, fata mea, că „doamneĭ" îĭ datorim noĭ totul,

Copiilor sĕĭ, de vreme ce ea nu maĭ este, va trebui să ne plătim datoria....

Şi să plătim cu ochiĭ închişĭ.

Tereza se duse lângă Madelena, absorbită de vorbele tatăluĭ sĕu, carĭ nu'ĭ ieşaŭ din cap

Până atuncĭ nu'l vĕzuse nicĭ o dată aşa de exaltat.

Tot dauna calm, punctual, împlinindu'şĭ cu inteligenţă şi cu credinţă, astfel îşĭ arăta el devotamentul petru stăpîniĭ sĕĭ.

Trebuise catastrofa aceasta pentru ca să'şĭ arate el fundul inimiĭ.

— Sa'ĭ iubesc?.... Să mĕ devotez?... bietu tata... el nu ştie! zise Tereza în sine.

El nu ştie că iubesc, că voiŭ iubi până la moarte şi fără ca să'mĭ poruncească el.

El nu ştie că'mĭ am dat inima şi sufletul

Nu maĭ sînt a mea, sînt a luĭ pe care 'l ador, a Madeleni, prietina mea, sora mea, — oh! sora mea! — şi stĕpîna mea, după cum el este stĕpînul meŭ.

Sînt a lor toată, pentru totdauna... şi nu vreaŭ să mĕ maĭ iaŭ îndĕrĕt.

Necazurile lor sînt necazurile mele şi nu voiŭ avea bucurie decât când îĭ voiŭ vedea fericiţĭ.

Lasă, tată, fiĭ liniştit, fata ta nu va fi ingrată.

Aşa se gîndea fata, pe când ştergea cu sărutările eĭ lacrimile Madeleni.

Paul de Saint Yves pricepu că prezinţa luĭ castel nu putea fi decât o jenă.

Indată după îngroparea conteseĭ plecă.

Când se despărţi de Filip, îĭ zise:

— Acum nu 'ĭ momentul pentru a ne gîndi la viitor.

Insă trebue să ştiĭ un lucru, dragul meŭ, eŭ împărtăşesc durerea ta ca şi cum aş avea onoarea să fac parte din familia ta.

N'am trebuinţă să 'ţĭ spun că sînt cu totul la dispoziţia ta. Nu aĭ decât să 'mĭ scriĭ un cuvînt şi alerg. Nu sîntem noĭ fraţĭ?

— Iţĭ mulţumesc, rĕspunse Filip foarte mişcat strângêndu'ĭ mânile. Simţ că o să am peste puţină vreme trebuinţă să te vĕd!

Dupe plecarea luĭ, castelul căzu în tăcere.

Mistress Howard, bănuind că n'aŭ să mănînce toţĭ la un loc, poruncise ca să ducă fie căruia în camera luĭ câteva răciturĭ pentru mîncare. S'asigură că Madelena şi Tereza luaseră câte o supă, pe urmă se retrase în camera sa dupe ce porunci să i se ducă acolo mîncarea.

Mîncă cu foarte multă poftă.

Slujnica holbă ochiĭ când vĕzu toate farfuriile goale.

— Mîhnirea nu i-a închis stomahul, zise ea în bucătărie.

— Drace! ce mîncăcioasă! zise bucătarul.

— Ce vreĭ, a plâns aşa de mult, sĕrmana, încât a flămînzit!

Dupe ce mîncă, Cristina luă o carte şi se aşeză într'un fotoliŭ ca să citească.

Insă abia citi doĕ-treĭ paginĭ şi se opri.

Se puse la masa de scris, cu bărbia rezimată pe mână, cu condeiul în aer.

Se gîndea.

Insfârşit scrise liniile acestea:

„S'a făcut. Piedica dintîĭ trecută. Nicĭ „o bănuială. Drum liber. All right!

„Te aştept şi iute.

„A ta

„*Cristina*"

Indoi hârtia în patru şi o puse într'un plic.

Când să pue adresa, se opri iar.

— Nu! sînt proastă. O scrisoare se poate rătăci.

Şi ar fi balamuc curat! Ar fi ca şi cum m'aş da eŭ de gol.

Va urma

In aşteptarea resultatuluĭ, ne oprim deci, pentru moment, aci, — cu rezerva însă de-a reveni mereŭ, până când lu mina şi dreptatea se vor face.

(Curierul Român).

TE LEGANAN...

Te legănam cu atâta farmec
Adese 'n gându-mĭ obosit,
Că de ştiaĭ chiar într'o clipă
La mine aţuncĭ aĭ fi venit

Aşĭ fi uitat de bucurie,
Ah! cât de lesne aşĭ fi uitat.
Că 'n al tĕŭ suflet pentru mine
Vre-o dată ură aĭ păstrat.

Pe sînul tĕŭ frumos şi tênĕr,
A mele buze aş fi lipit
Şi s'ar fi dus întreaga lume
Prin sărutărĭ în nesfârşit.

Iar luna — palidă fecioară,
Şezênd în fruntea unuĭ nor,
Ar fi adus vedereĭ sale
Tabloul sfânt şi răpitor.

Thoma Florescu

Cronica ştiinţifică

Chirurgia în secolul al XXX-a înainte de Christos

Cu treĭ-zecĭ de secole înaintea ereĭ noastre, în timpul luĭ Usaphais, al V-lea rege al I-eĭ dinastiĭ egipţiane (anul 3700 înaintea luĭ Christos) s'a găsit în Letopolis, sub picioarele zeuluĭ Anubis, un tratat de medicină scris pe papyrus. Aproape pe la aceiaşĭ epocă (în timpul regeluĭ Cheops, cu 3000 anĭ înaintea luĭ Chr.) s'a descoperit un al doilea papyrus vorbind despre vindecarea boalelor, în templul din Tebmut, în sanctuarul zeiţeĭ.

Poveţele ce conţineaŭ aŭ fost păstrate în scrierile ulterioare. Ast-fel le găsim reproduse în Papyrus Brugsch (datând din secolul al XIV-a înaintea luĭ Chr.) şi în Papyrus Ebers care aparţine seco-luluĭ al XVI a (înaintea luĭ Chr.)

Manuscriptul din timpul luĭ Usaphais conţine noţiunĭ relative la diagnosticul şi tratamentul câtor-va afecţiunĭ chirurgicale. E o adevĕrată plăcere de a găsi pe lîngă unele credinţĭ cu totul eronate, fapte bine observate, consiliĭ bune.

Cartea „despre vindecarea umflăturilor dureroase (uxedu)" se ocupă de tumorĭ scrofuloase, de colecţiunĭ purulente, umflăturĭ pe pielea capuluĭ, etc.

Iată principiile date pentru adenitele tuberculoase.

„Când veĭ găsi pe gâtul unuĭ bolnav tumorĭ scrofuloase cuprinzênd glandele... simţĭ că e moale subt degetul tĕŭ.... să întrebuinţezĭ mijloace lenitive." Urmează o formulă de emplastru.

„Când veĭ găsi o tumoare scrofuloasă... (pe orĭ-ce parte a trupuluĭ unuĭ individ)... o veĭ găsi ca bobul... pe pielea sa.... de sigur nu mare; dacă bolnavul secretează puroiŭ din trupul sĕŭ, tu să spuĭ: „are o umflătură scrofuloasă deruxedu, care produce supuraţia." Voiŭ să caut boala. Să întrebuinţezĭ mijloacele care vindecă pustulele şi scot puroiul.

„Când veĭ vedea o tumoare scrofuloasă grasă în gâtul sĕŭ şi o veĭ găsi ca un abces al cărneĭ care'l poţĭ ajunge cu degetele.... tu să spuĭ: „are o umflătură scrofuloasă grasă în gâtul sĕŭ." Voiŭ trata această boală cu cuţitul *„luând seama să nu daĭ de vase."*

Pentru supuraţiile cronice să recomandă emplastre.

Despre abcese: „Când veĭ găsi o tumoare purulentă în orĭ-ce membru al unuĭ individ şi dacă vîrful umflătureĭ va fi proeminent, mărginit şi de formă rotundă. tu să spuĭ: „este o umflătură purulentă care se preumblă în carnea sa." Voĭ trata boala cu cuţitul. Inăuntru este ceva ca zeama de lapte, apoĭ vine ceva urît ca ceara; este ca un sac; dacă remâne ceva în sacul sĕŭ, se rostogoleşte."

Despre tumoarea cu pĕr [1]): „Dacă găseştĭ o tumoare cu pĕr şi dacă are o formă rotundă, moale şi substanţa sa creşte; voiŭ căuta tumoarea cu cuţitul. Are aparenţa uneĭ tumorĭ purulente cu nodosităţĭ."

Iată o descriere care pare a se raporta la kystele sebacee a capuluĭ şi în care manualul operator e indicat cu multă înţelepciune. „Când veĭ găsi o tumoare (uxedu) în cap.... şi dacă vezĭ că produce o umezeală, că a crescut sub degetele tale care sunt ţinute nemişcate, şi că a devenit moale, chiar dacă nu e voluminoasă, tu să spuĭ: „este o tumoare uxedu în cap...." Voiŭ combate boala. Să o tratezĭ cu cuţitul, dar să bagĭ de seamă să nu daĭ de vase. Se scurge ceva... apoĭ este o membrană cu prelungirĭ. Să nu laşĭ ceva din aceste părţĭ în rană... Să o vindecĭ cum se vindecă o plagă deschisă....

Mobilitatea tumorilor carĭ nu aparţin oaselor, este întrebuinţată ca semn diagnostic. „Când veĭ găsi o tumoare a cărneĭ în orĭ-care parte a trupuluĭ şi dacă... merge şi vine sub degetile tale (cu excepţie dacă degetile sunt nemişcate, căcĭ mişcarea este datorită degetelor) tu atuncĭ să spuĭ: „este o tumoare a cărneĭ." Voĭ trata boala căutând să o vindec cu focul cum vindecă sahemem (cauterisarea cu ferul roş).

Thermo-cauterul este întrebuinţat nu numaĭ ca mijloc de distrucţie dar chiar ca practică hemostatică. In tratamentul altor tumorĭ (metu) să recomandă: „Tratează tumoarea cu cuţitul şi arde cu focul ca să nu sângereze tare."

Nu e sigur că autoriĭ manuscriptuluĭ să fi cunoscut herniele. Cu toate acestea iată ce e scris: „despre tumoarea de piele (tumoarea acoperită) pe partea cea maĭ superficială a trupuluĭ. „Când veĭ găsi o tumoare de piele (tumoare acoperită) pe partea cea maĭ superficială a trupuluĭ de asupra organelor sale sexuale (saŭ ombiliculuĭ) să puĭ de-asupra degetele tale, examinează trupul saŭ şi palpează cu degetele tale; dacă facĭ ca mâncarea sa să fie evacuată şi dacă în acest timp dînsul simte că-ĭ vine rĕŭ, tu să spuĭ: „este o tumoare de piele a trupuluĭ sĕŭ." Voĭ să caut boala prin căldură pe băşica sa, înainte, pe trupul sĕŭ....

E foarte greŭ de spus dacă în descripţia ce urmează e vorba de retenţia de urină. Despre tumoarea la partea de jos a trupuluĭ. „Dacă veĭ găsi o ast-fel de tumoare la partea de jos a trupuluĭ, apă din trupul sĕŭ curge înainte, tu să spuĭ: „este lipsă de vitalitate în partea de jos a trupuluĭ sĕŭ." Voĭ căuta boala prin căldură pe băşică. După ce veĭ fi făcut aceasta, să o tratezĭ cu un instrument de cupru (?); dar să nu intre în conductul seminţeĭ...."

Cuvîntul egipţian „metu" are o semnificare complexă aplicându-se tot o dată la arterie, vase, muşchĭ, nervĭ, tendonĭ. In descrierea următoare „tumoarea metu" pare a desemna o tumoare a vaselor şi maĭ special o tumoare erectilă saŭ un anevrysm cirsoid care pulsează şi nu trebue operat. Despre tumoarea „metu." Dacă veĭ găsi înăuntrul orĭ-căruĭ membru o tumoare metu, dînsa creşte şi vezĭ că se suceşte ca micĭ şerpĭ făcĕnd multe ridicăturĭ şi aceste sunt ca mişcate de vînt; tu să spuĭ: „este o tumoare metu. Să nu daĭ o lovitură (să nu facĭ o operaţie) din noŭ.... Apoĭ urmează un descântec.

In unele operaţiunĭ, cartea dă operatoruluĭ indicaţiĭ foarte numeroase şi precise. Din nenorocire mulţĭ din terminiĭ tehnicĭ nu aŭ putut fi traduşĭ. Cu toate acestea este interesant de a arăta un specimen din acest manual operator.

In tumoarea cu pustule „să întrebuinţezĭ cuţitul, fă o gaură cu cuţitul, apoĭ lucrează cu hennuh, lucrează asupra părţeĭ ce să găseşte înăuntru cu hennuh; tae cu cuţitul, este mare înăuutru, este ceva înăuntru care seamănă cu menter a şoareceluĭ, să o disecĭ (?) să tragĭ înainte aceste aderu carĭ sunt pe părţile ale laterale, acopere trupul cu sas, etc.

In fine, afară de preceptele dictate de cea maĭ laudabilă prudenţă operatorie, sunt altele inspirate prin prudenţa profesională.

Este o boală, o tumoare care este foarte încăpăţînată şi care produce o mulţime de pustule. Tumoarea îţĭ vorbeşte şi'ţĭ spune cu glas tare: „nu vezĭ că e cea maĭ înrădăcinată din pistule."

Tu să spuĭ: „este o tumoare a zeuluĭ Xensu." Să n'o cauţĭ de loc.

II

Papyrus Ebers conţine un compendiŭ de terapeutică şi de pharmacologie. Uneorĭ, când medicamentul nu pare a fi cu totul sigur, se maĭ găseşte şi câte un descântec. Dar trebue mărturisit că exorcismele sunt rare.

Sunt recepte pentru plăgile simple, pentru plăgile prin arsură, pentru plăgile carĭ aŭ luat un aspect cenuşiŭ saŭ alb, pentru plăgile carĭ aŭ nevoe să fie excitate, pentru acele carĭ sunt acoperite cu prea multe granulaţiunĭ. Sunt mijloace de a împuţina supuraţia şi de a grăbi cicatrizaţia, altele pentru a ajuta formaţiunea puroiuluĭ, altele pentru a calma durerile, împunsăturile în rană.

Nu sunt admirabil studiate indicaţiile ce pot decurge din evoluţiunea uneĭ rănĭ?

Cu arsenalul terapeutic de care dispuneaŭ prescripţiele nu prezint o varietate nemărginită. Cu toate acestea, în unele formule, se găseşte o asociaţie fericită de mijloace care ar putea chiar avea (lucru ar trebui studiat) o acţiune antiseptică. Ast-fel în contra gangreneĭ să prescrie un emplastru care conţine pe lângă ceară, oleŭ sacru, miere, etc., cerneală, (sare de fier?) cuminu (kümmel) cupru şi vitriol? de cupru precum şi o sare arsenicală. In acest amestec intră şi opiŭ.

Pentru plăgile prin arsură să prevĕd cincĭ formule diferite; în fie-care zi se aplică alt pansament.

Plăgile se panseasă, în unele cazurĭ, cu şarpie de vată şi pe de-asupra se face un bandagiŭ. Cine nu s'a mirat de arta cu care sunt aplicate feşele ce învelesc momiele?

(Clinica) **Dr. Assaky.**

[1]) Kyst congenital?

Fapte şi întâmplărĭ

Vapor ars. — Un vapor cu călătorĭ s'a aprins pe Volga lângă Rybinsk; şapte persoane aŭ perit, alte amănunte lipsesc.

Ziarist ucigaş. — Curtea supremă din Pesta a casat sentinţa rostită contra D-luĭ Tomicĭ, redactor al ziaruluĭ *Zastava* care fusese condamnat la moarte de două instanţe pentru că a ucis pe deputatul Dimitrievicĭ. Curtea a admis circumstanţe atenuante şi l'a condamnat la 6 anĭ de închisoare.

Inundaţiĭ în Anglia. — Depeşile din provincie anunţă că în urma marilor creşterĭ constante de apă datorate ploilor continue maĭ cu seamă în vestul Engliterei, câmpurile sunt inundate pe întinderĭ marĭ.

Proprietariĭ şi moşieriĭ sŭferă pagube simţitoare.

Valea Tamiseĭ este de asemenea inundată.

Atentat. — Joĭ s'a încercat să se facă să deraieze trenul expres de la Eastbourne la Londra prin mijlocul unor bucăţĭ marĭ de fer aşezate pe şine; maşina le-a depărtat şi n'a fost nicĭ un accident.

Acest incident a produs o mare senzaţie, cu atât maĭ mult cu cât asemenea încercărĭ s'a produs în zilele trecute pe drumul de fer Greatwestern.

Statistica drumurilor de fier. — Drumurile de fier din toată lumea sporesc într'una. In 1884 eraŭ 468,872 chilometri de fier; la 1888 aŭ ajuns la 571,777 chilometri. Din acestea Europa avea 214,252 chilometri, America 304,005 şi cele-l'alte treĭ părţĭ ale lumeĭ abia aveaŭ cu toate la un loc 53,514 chilometri.

Cele 571,777 chilometri de drum de fier, cât sunt în toată lumea, represintă o lungime ce ar ocoli pământul de vre o patrusprezece orĭ şi care întrece cu mult distanţa de la pământ la lună. Această distanţă e numaĭ de 384,420 chilometri.

Tuberculina. — Spitalele militare din Rusia aŭ primit ordin să nu maĭ întrebuinţeze tuberculina doctoruluĭ Koch, pentru vindecarea ftisiilor, pentru că experienţele făcute până acuma nu numaĭ n'aŭ demonstrat eficacitatea eĭ, dar încă aŭ produs efecte vătămătoare.

GABRIEL MOUREY

TACEREA

Isprăviserăm prînzul.

— Dă'mĭ braţul, scumpule.... Am putea lua cafeaua afară? Vreĭ tu, Enric?

Darcueil, foarte sec:

— Duceţi-vĕ, vĕ ajung.

Rĕmase tot îngândurat, cu privirea perdută, jucându-se cu firimiturile de pe masă.

Noaptea era cristalină. O căldură dulce muia lucrurile. Parfumul florilor îmbăta.

Ea murmură:

— Ce seară frumoasă!

Şi uşurică, unduloasă în flotanta eĭ rochie de crepon mauve, Lucia se trînti pe scaunul de rikită.

— Şezĭ aci... aci... lângă mine...

Mĕ apropiaĭ.

De la masă, Darcueil întrebă:

— Acolo sunteţĭ, Lucio?

Ea dete din umerĭ, cu un gest frumos plictisit.

Ziseĭ:

— Enric este trist astă-seară...

Ea nu respunse numaĭ decât.

Picioarele'ĭ încrucişate lăsaŭ să se ghicească stuful de dantele ce avea pe dedesubt; din ceafă şi până la glesnele'ĭ încălţate cu ciorapĭ negri, Lucia era adevĕratul corp de amor învăpăiat, posedanta formă de dorinţă care rĕsuceşte nerviĭ şi usucă gâtul. Şi pe buzele eĭ flutura nehotărîtul zîmbet de inconscienţă, frumosul zîmbet de perversie, acel zîmbet căruia nimenĭ n'a cutezat să i se împotrivească.

De odată:

— Da, Enric e trist astă seară. Pentru ce?... De 'giaba, negreşit. Saŭ nu; fiind-că voĭ bărbaţiĭ.... Ah! cât de puţin ştiţĭ să ne pricepeţĭ, adică, cât de puţin ştiţĭ să ne iubiţĭ! In fundul bieţilor voştri creerĭ sunt atâtea prejudiţiĭ, atâtea ideĭ falşe! Iluziile proaste ale tinereţiĭ de la două-zecĭ de anĭ trăesc vecinic în voĭ — să nu zicĭ nu — tînguirĭ sentimentale, romanţe ieşite din modă.

Tacĭ. ştiŭ eŭ ce spun.

Aerul e dulce astă seară.

Ş'apoĭ, D-tale îţĭ pot spune tot.

* * *

Darcueil se ivi în lumina galbenă care ieşia prin uşă. Cam palid, încet, se dete jos, veni şi se puse lângă mine, fără să zică nicĭ o vorbă.

Lucia zise, ca şi cum n'ar fi fost el acolo:

— Voĭ toţĭ, tinerĭ şi bătrînĭ, sunteţĭ nişte adunătorĭ de bucăţele de Ideal. Urîtă meserie să mĕ crezĭ. Ce căutaţĭ voĭ să culegeţĭ de pe buzele noastre, de pe ochiĭ noştri, de pe sîniĭ noştri? Miragiul unuĭ pic de amor adevĕrat; fantoma aceluĭ obscur din noĭ care vĕ omoară umblând după dînsul, pe care noĭ nu'l dăm pe faţă nicĭ odată.... nicĭ odată.... m'auzĭ bine?

— Ah! de ce nu ştiţĭ singura ştiinţă de a poseda: a ne lua, asta'ĭ totul.

Să citiţĭ în ochiĭ noştri consimţimêntul vĕdit, abandonul sincer... după cel maĭ mic gest al nostru... după tresărirea pieptuluĭ... după faţa aprinsă a buzelor... să prindeţĭ tresărirea indecisă şi decisivă. In loc de asta.... Enric fiĭ aşa de bun şi cere să'mĭ aducă ceva să pun la gât... e cam rĕcoare....

— In loc de asta, când aţĭ şti cât ne păreţĭ de caraghioşĭ, şi sunteţĭ, spuu drept! Nişte bieţĭ rethorĭ amoroşĭ! tot aceiaşĭ melodie banală, ritmul cunoscut cântecul obişnuit! Incaĭ dacă aţĭ fi convinşĭ!... Insă sunteţĭ nişte proştĭ.

Iacă, noaptea trecută ne întorceam acasă, Loys de Merville, Enric şi eŭ. Tot într'aceiaşĭ trăsură. Ploa. Ne strângeam unu într'altu. Simţeam picioarele lor între ale mele, braţele lor lipite de mine, suflarea lor în pĕrul meŭ, în ceafa mea, pe buzele mele, câte odată, când se plecaŭ... suflarea blondă a luĭ Loys în care se tot pare că este un fel de suspin de regret de o fericire plecată..., suflarea brună a luĭ Enric, încărcată de atâtea dorinţe cunoscute.

Ah! bucuros, atuncĭ—tăceaŭ amândoĭ! —bucuros, dacă le-ar fi venit în gând să mĕ ia acolo, bucuros m'aşĭ fi dat lor, amândoura, iac'aşa!

Ce vreĭ? Aşa sunt eŭ făcută!... Din tăcerea bărbatuluĭ care şade lângă mine, se degajază pentru mine focul atot puternic, irezistibilul magnetism.

Sunt a bărbatuluĭ care ştie să tacă, sunt întreagă, maĭ dinainte, gata la orĭ-ce nebunie, la toate complezenţele capricielor luĭ. El e *bărbatul*.

Ah! să mĕ ia, însă numaĭ cu corpul luĭ, numaĭ cu braţele luĭ, numaĭ cu buzele luĭ, fără retorica proastă a vorbelor amoroase, carĭ fatalmente sunt tot-d'auna aceleaşĭ, în avîntul dragosteĭ luĭ pasionate!

Ce'mĭ trebue mie? Aşa de puţin.... şi aşa de mult! Să mĕ vrea, fără să zică nimic. Şi de la mine va avea tot... acel necunoscut al inimeĭ mele şi al simţurilor mele a căror sete vĕ sleeşte.

Să ştiţĭ însă să mĕ iubiţĭ toată, să'mĭ iubiţĭ gura mea savantă şi supusă, ochiĭ meĭ aprinşĭ, sîniĭ meĭ pe care 'ĭ sdrobesc mângâerile voastre, corpul meŭ mlădios.

Şi sufletul meŭ.... plăpîndul meŭ suflet de floare rară îl veţĭ avea.... fiind-că sufletul meŭ îl voiţĭ voĭ, naivĭ ce sunteţĭ.... bieţĭ adunătorĭ de crîmpee de Ideal!

* * *

Lucy tăcu.

Imprejurul nostru noaptea vibra, cristalină.

Darcueil tăcea, nu făcea nicĭ o mişcare. Aĭ fi zis că dormea. Pe urmă, de odată, mâinile i se mişcară, şi, cu un glas de vis, zise:

— Lucio!

O suflare consimţitoare rĕspunse, un suspin fericit, mîndru de victoria sa; făcut din dorinţa la unisson care se ruga acolo, lângă dînsa.

Se sculă şi se piti, tremurând toată, în braţele deschise, ale tînĕruluĭ.

Buzele li se lipeaŭ. Ea murmura: Da, tu.... tu.... tu.... măcar sĭ fie orĭ-cine.

Spartali.

Ultime informaţiĭ

Luni 14 curent de şi e serbătoarea Cuvioaseĭ Paraschiva, *Adevĕrul* **va apare ca de obiceiŭ în două ediţiunĭ.**

—✱—

Studenţiĭ facultăţeĭ de medicină sunt invitaţĭ pentru astă-zĭ Duminecă 8 ore seara în localul societăţeĭ spre a discuta măsurile de luat în afacerea cu Etoria spitalelor.

MERSUL TRENURILOR

Valabil de la 1 Octombrie 1891 st. n.

PORNESC DIN BUCUREŞTI:

Bucureştĭ Iaşĭ, direct de persoane. — Pleacă din Bucureştĭ la ora 7 dim., din Ploeştĭ 8,58 dim., din Buzĕŭ 11,11 dim., din Rîmnicul-Sărat 12,11 p. m., din Focşanĭ 1,20 p. m., din Mărăşeştĭ 2,10 p. m., din Adjud 3,00 p. m., din Bacăŭ 5,18 p. m., din Roman 7,09 seara, din Paşcanĭ 9,04 s., soseşte în Iaşĭ 11,20 s. — Accelerat, pleacă din Bucureştĭ 9,35 seara, din Ploeştĭ 11,04 noaptea, din Buzĕŭ 12,54 noaptea, din Rîmnicu-Sărat 1,46 dim., din Focşanĭ 2,43 dim., din Mărăşeştĭ 3.26 d., din Adjud 4,13 dim., din Bacăŭ 5,57 dim., din Roman, 7,13 dim., din Păşcanĭ 8,40 dim., soseşte în Iaşĭ la 10,45 dim.

Bucureştĭ-Vasluĭ, Brăila-Galaţĭ, direct accelerat.—Pleacă din Bucureştĭ la 7,50 seara, din Ploeştĭ 9,42 seara, din Buzĕŭ 11,41 seara din Rîmnicu-Sărat 12,39 s., din Focşanĭ 1,37 nóptea, din Mărăşeştĭ 2,15 noaptea, din Tecucĭ la 2,53 dim., din Bêrlad 4,23 dim., din Crasna la 5,28 dim., soseşte în Vasluĭ la 5,52 dim. spre Galaţĭ, din Buzĕŭ pleacă la 12 noaptea, din Brăila 2,31 noaptea. din Barboşĭ 3,22 d., soseşte în Galaţĭ 4 dim.

Bucureştĭ-Vêrciorova, direct accelerat. — Pleacă din Bucureştĭ 7,10 seara, din Titu 8,17 seara, din Piteştĭ 9,38 seara, din Costeştĭ 10,06 seara, Slatina 11,27 seara, din Piatra Olt 11,49 seara, din Craiova 12,52 noaptea, din Filiaşĭ 1,40 dim.. din Turnu-Severin 3,40 dim., soseşte în Vêrciorova 4,02 dim. — De persoane pleacă din Bucureştĭ 8,15 dim., din Titu 9,43 dim. din Goleştĭ 11,04 dim., din Piteştĭ 11,37, din Costeştĭ 12,11 p. m., din Slatina 1,46 p. m., din Piatra Olt 2,29 p. m., din Craiova, 4,11 p. m., din Filiaşĭ 5,24 p. m., din Turnu-Severin 7,04 seara, soseşte în Vêrciorova 8,30 s. — Fulgerul pleacă din Bucureştĭ 4,03 seara, din Titu 5.06 seara, din Piteştĭ 6,22 s. din Slatina 8,07 dim., din Craiova 9,45 seara, din Filiaşĭ 10,30 seara, din Turnu-Severin 12,38 noaptea, soseşte în Vêrciorova 1,00 noaptea.

Bucureştĭ-Craiova, direct persoane. — Pleacă din Bucureştĭ 2.35 p. m., din Titu 3,57 seara, din Goleştĭ 5.24 seara, din Piteştĭ 5,50 seara, din Costeştĭ 6.20 seara, din Slatina 8,17 seara, din Piatra 8,50 soseşte la Craiova 10,05 s.

Bucureştĭ-Piteştĭ, direct persoane.— Pleacă din Bucureştĭ 6,45 d., din Titu 8.21 d., din Goleştĭ 9.44 d., soseşte la Piteştĭ 10,44 d.

Bucureştĭ-Galaţĭ, direct, persoane. — Pleacă din Bucureştĭ 9,40 d., din Ploeştĭ 11.48 d., din Buzĕŭ 2.55 p. m., din Brăila 5.02 p. m., din Barboşĭ 5,59 p. m., soseşte Galaţĭ 6,35 seara.

Acelaşĭ tren spre Tecucĭ.— Pleacă din Buzĕŭ 2,05 p. m., din R.-Sărat 3.49 p.m. din Focşanĭ 7,48 seara, din Mărăşeştĭ 8.30 seara, soseşte Tecucĭ 9,45 seara.

Bucureştĭ-Predeal, direct accelerat.—Pleacă din Bucureştĭ 4.40 p. m., din Ploeştĭ 6,30 seara, din Câmpina 7,33 seara, din Sinaia 8,46 seara, soseşte Predeal 9,25 seara.

Accelerat.— Pleacă din Bucureştĭ 7,40 d., din Ploeştĭ 9,27 d., din Câmpina 10,26 d., din Sinaia 11,38 p. m., soseşte Predeal 12,07 p. m.

De persoane. — Pleacă din Bucureştĭ 8.50 d., din Ploeştĭ 10,48 d., din Câmpina 11,55 d., din Sinaia 1,14 p. m., soseşte Predeal 1,56 p. m.

Bucureştĭ-Giurgiŭ, direct (fulger), pleacă din Bucureştĭ 5,35 dim. soseşte Smârda 7,10 d. *Persoane* pleacă din Bucureştĭ gara de Nord 8 d. din Filaret 8,30 d., soseşte Giurgiŭ 10,18 d. — *De persoane* din Bucureştĭ, gara de Nord 5,25 p. m., din Filaret 5,55, soseşte Giurgiŭ 7,48 s.

Bucureştĭ-Călăraşĭ, Feteştĭ-Slobozia, pleacă din Bucureştĭ 7,50 dim., soseşte Călăraşĭ 12,20 p. m. Feteştĭ 11,53 d., Slobozia 12,05 p. m.

SOSESC IN BUCUREŞTI:

Din Iaşĭ 7,30 d. şi la 9,55 seara.
Din Vasluĭ-Galatz 8,40 d.
Din Predeal 12.10 p. m. 8,50 s. şi la 9,30 seara.
Din Galaţĭ 8,40 dim. 5,10 s.
Din Vêrciorova 11,40 s. Fulgerul la 10,05 d. acceleratul 8,20 s. persoane.
Din Craiova 1 p. m.
Din Piteştĭ 9,10 seara.
Din Călăraşĭ 6,25 s.
Din Giurgiu 3,55 p. m. fulgerul, la 10,45 d. şi 7,20 s. persoane.

PROPRIETAR-EDITOR THOMA BASILESCU. TIPOGRAFIA THOMA BASILESCU, BULEVARDUL ELISABETA, 111 BUCURESTI.